

Shuster: «Amb Maradona no teníem tranquil·litat»

Resulta del tot impossible apropar-se a Bernd Schuster, si prèviament no has concertat l'entrevista. Tot i amb això, has d'exercir de funàmbul, a fi d'evitar l'allau de cassettes i bolígrafs que els xicots de la premsa esportiva et posen per davant. No hi ha manera. L'aclaparen, intentant endur-se a la redacció tres o quatre frases pronunciades per l'ídol. No importa que siguen les mateixes paraules que va dir ahir i que, possiblement, repetirà demà. Allò que diu Schuster va a missa.

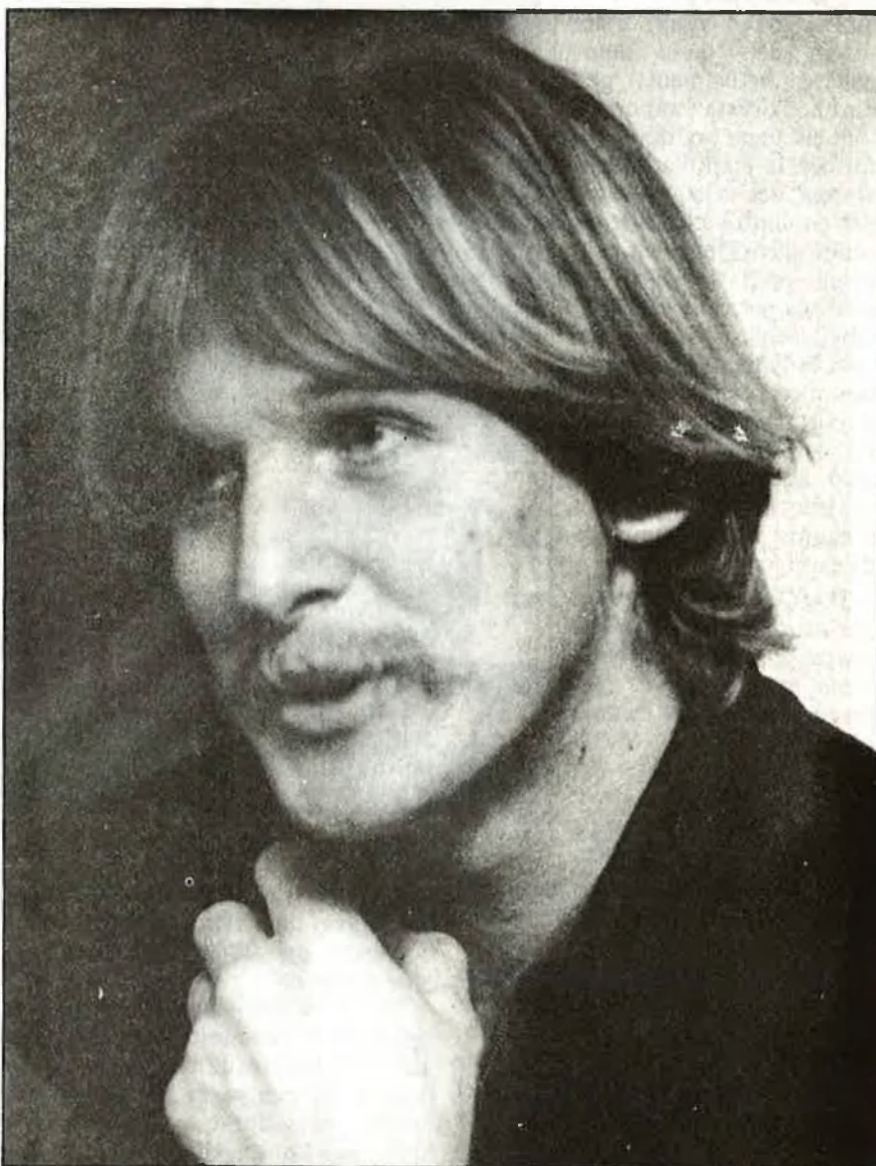
Ferran TORRENT

Parla suaument, amb timidesa. Com si tingués por a provocar un malentès. No fa, ni de bon tros, la impressió de vanitat a què ens tenen avesats els cracs futbolístics. Bernd Schuster perd la supèrbia quan ix per la porta del vestuari. De qualsevol vestuari. I, tanmateix, ell és el millor. Centenars de cròniques ho han dit.

En el terreny de joc, quan aquest alemany de posat respectuós i cara infantil alça el cap, els seus companys no es preocupen de fer un xic massa llarga la correguda. Tenen clar que la pilota llançada per Schuster caurà tot just en el peu que desitgen. Tant se val que siguen vint o cinquanta metres: l'alemany té la precisió d'un Winchester o, per posar-nos al dia, d'un míssil. Però, a Bernd Schuster, no li parreu de guerres ni d'embolics. No en sap, no li ve de gust contestar. Ell s'ha especialitzat en el difícil art de l'arquitectura del baló, la col·locació perfecta i el passe matemàtic. Quan l'alemany dispara, el camp emmudeix. El camp dels altres, és clar.

Pregunta.-La premsa esportiva coincideix en el fet que, enguany, Schuster és un dels millors jugadors del món. ¿En quin percentatge hi han influït els mètodes de Terry Venables?

Resposta.-Jo crec que Terry ha influït en l'equip, alçant la moral a tots els jugadors. Ha fet del Barça un equip, un conjunt que mai no havíem tingut. Almenys, des que jo sóc ací, el Barça no havia jugat com ho fa ara. Tothom sap que el mètode anglès és fer jugar tots per a tots,

Bernd Schuster, un director que treballa com un peó

/ Montserrat Manent

lluïtant tots plegats. Crec que la fórmula, la influència, ha estat una mentalització conjunta de l'equip molt positiva, evidentment.

P.-En realitat, tu sempre has estat entre els millors futbolistes, però altres anys no brillaves a la lliga. Potser el fet que no estaves suficientment integrat en Catalunya n'era la causa.

R.-Em pense que no ha estat un problema d'integració. Nienguany ni altres anys. Jo em vaig integrar molt ràpidament perquè ací, a Catalunya, m'ho posaren molt fàcil. El que passa és que, per a mi, també és important la marxa de l'equip, l'actuació dels meus companys. Actualment, puc dir que aquesta temporada tots els jugadors que conformen la plantilla lluïem al cent per cent, i abans, per circumstàncies que no vénen al cas, jugàvem a un nivell molt inferior. Al seixanta per cent, diria jo. Òbviament, en un torneig com és la lliga, on la regularitat representa un factor important, això es nota. Enguany no és així, i per això anem tan destacats respecte a la resta d'equips. És una temporada excel·lent.

P.-¿Com veu un estranger la dimensió social del Barça, un club que representa tot Catalunya? ¿Hi ha casos semblants en unes altres entitats, a Alemanya?

R.-No, ni de bon tros. Jo no conec a Alemanya un equip amb la representació social del Barça. I em pense que seria difícil trobar en el món una entitat com aquesta. Vull fer constar que tots els jugadors hem sofert per no poder, aquests últims anys, dur un títol de lliga a la nostra afició. ¿Les causes? Doncs mira, lesions greus de jugadors importants, el segrestament de Quini, que ens va afectar moltíssim... en fi, sempre ens passava alguna cosa que ens impedia guanyar el títol. Afortunadament,

aquesta temporada, des del primer dia, estem jugant l'equip complet, llevat de les típiques lesions habituals. Mira, E' Bilbao i la Real Sociedad han guanyat la lliga perquè pogueren conformar un equip dos anys seguits.

de categoria com Cruïff, Pelé, Netzer... aleshores, el nivell de futbol s'ha canviat tècnicament per la duresa.

P.-¿Què és més important per a Schuster en aquest moment? ¿Guanyar la lliga amb el Barça o que Ale-

manya es classifique per al mundial de futbol?

R.-Lògicament, per a mi, és més prioritari guanyar el títol de lliga abans que altres coses. Però també desitjo que Alemanya es classifique. Ara bé, torne a repetir que és més important que el Barça guanyi la lliga.

P.-¿Segueixes la vida política catalana?

R.-Poc, realment molt poc. Has de considerar que jo necessite concentrar-me en el meu treball, el futbol. Tenim una gran responsabilitat. De tota manera, sí que m'assabente d'alguns fets polítics, però no entre massa en el fons de la qüestió.

P.-Coneixeràs Jordi Pujol ¿no?

R.-Sí, és clar.

P.-¿Quina opinió et mereix el president de la Generalitat?

R.-La veritat es que em poses en un compromís, perquè jo no el conec personalment. Només he parlat dues o tres vegades amb ell. Ja t'he dit adés que no participe massa de la política. Mira... jo convisc amb tota mena de gent. Vull dir, que no tinc problemes amb ningú.

P.-¿Quin tipus de relació mantens amb Josep Lluís Núñez? De vegades, la premsa de l'Estat espanyol el mostra com una persona superba.

R.-Jo pense que la gent és molt envejosa. I no sols amb ell, sinó també amb mi o amb algun altre company. M'emprenya molt, això. Les relacions que jo tinc amb ell són molt bones. Jo, o qualsevol altre jugador, podem parlar amb el president sempre que tenim algun problema, a

«Seria difícil trobar en el món una entitat com el Barça»

Tímid i, tanmateix, terrible

/ Montserrat Manent

P.-Alguns jugadors estrangers que han jugat ací s'han queixat de la violència del futbol espanyol. ¿Tu que n'opines?

R.-La violència apareix en qualsevol esport, i en molts països. Et puc dir, amb tota seguretat, que, ara mateix, a Alemanya es juga molt dur també. Més dur que abans. ¿Saps què passa? que és difícil evitar la duresa, perquè ha baixat el nivell tècnic dels futbolistes. Ja no hi ha jugadors

qualsevol hora. El que passa és que el nostre president té una gran responsabilitat, dirigint aquest club. Tota la gent confia que es guanyarà la lliga, i això crea neguits. Respetesc que les meues relacions amb Nunez són magnífiques, i espere correspondre-hi aportant el meu gra d'arena, duent-li aquesta temporada el títol de campions.

P.-Amb Menotti i Maradona, ¿el Barça d'enguany hauria estat el mateix?

R.-Això és difícil de contestar. Però la veritat és que ells han estat dos anys ací, i no hem pogut aconseguir la lliga; és evident que per algun motiu. No sempre és un avantatge tenir el millor jugador del món en l'equip, o un dels millors entrenadors. Només amb això no es pot guanyar una lliga. Amb ells en el club han passat moltes coses. No teníem la tranquil·litat que necessitàvem. Cada setmana, per uns motius o uns altres, teníem embolics, cosa que perjudicava els jugadors, perquè no podíem centrar-nos en el proper partit.

P.-A més de ser el director futbolístic de l'equip, ¿ets també el líder de la plantilla?

R.-Jo crec que això no pot ser sempre, perquè és difícil. Tots els jugadors

tenim les nostres dèries, les nostres rareses, bones o dolentes. Un home que tinga experiència o edat suficient sí que ho pot ser. És obvi que un jugador de vint anys no pot desenvolupar les tasques de direcció. Si jo dirigeix els meus companys, dins del terreny de futbol, és perquè l'entrenador vol que siga així. Fora del camp, ja és una altra cosa.

P.-¿Perquè creus que a València hi ha un ambient crispat contra el Barça?

R.-No ho sé. Això m'ho hauries d'explicar tu ¿no?

P.-T'ho explicaré breument. A València les connotacions polítiques tenen el seu referent més immediat en el futbol.

R.-Home, això hauria d'estar convenientment separat de l'esport. A

mi m'agradaria que fos així, ja que les coses anirien més tranquil·les per a tots. Jo no conec els problemes polítics entre València i Barcelona, però si et puc dir que entre els jugadors mai no he vist cap problema ni jugant a València ni ací. Espere que tot continuarà igual, que és el que realment importa.

P.-Al teu parer, ¿quin és el jugador del València amb més projecció internacional?

mes que altres anys hem tingut nosaltres. Però no convé alçar massa la veu, per si de cas.

P.-¿Està el Barça preparat per representar Catalunya l'any vinent, en la competició continental de campions de lliga?

R.-Sí, segur. Nosaltres tenim experiència en les competicions internacionals. Estic molt il·lusionat en la copa d'Europa del proper any.

Estem preparats per a representar Catalunya a Europa

/ Arxiu

R.-Tendillo, indubtablement. Durant els primers anys que jugava ací, em va sorprendre molt la seua forma de jugar. L'edat que tenia, molt jove, com jo, o potser menys. Era un jugador que m'agradava marcar. Ofensivament, també em cridava l'atenció. És una llàstima que no jugue en la selecció espanyola. Hi té un lloc assegurat.

P.-¿T'agradaria tenir-lo en el teu equip?

R.-Mira, Tendillo és molt bon jugador, però jo tinc el millor equip, sens dubte. No vull canviar. La meua opinió anava per un altre costat.

P.-¿Ha perdut, per fi, el Barça el complex «Real Madrid»?

R.-Home, no ho sé. El proper any, poden canviar les coses. El que és evident és que el Madrid té els proble-

P.-La primera frase que aprengué Cruiff en català fou «estic fotut». ¿Quines han estat les primeres paraules de Bernd Schuster?

R.-Les primeres que vaig aprendre van ser «això m'agrada», ha, ha, ha...

P.-M'has dit que ets el director futbolístic del Barça, ¿però, qui és el líder a casa teua; ¿Gabi o tu?

R.-En el camp, jo; d'alguna manera, em sent el responsable d'allò que fa l'equip. Això és el que vol el *manager* i jo hi estic d'acord. A casa, tanmateix, pense que tant l'home com la dona han de tenir les mateixes responsabilitats compartides. Tots hem de tenir la nostra pròpia opinió; així, tot resulta més fàcil.